Tento dokument slouží výhradně k informačním účelům a nemá žádný právní účinek. Orgány a instituce Evropské unie nenesou za jeho obsah žádnou odpovědnost. Závazná znění příslušných právních předpisů, včetně jejich právních východisek a odůvodnění, jsou zveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie a jsou k dispozici v databázi EUR-Lex. Tato úřední znění jsou přímo dostupná přes odkazy uvedené v tomto dokumentu

►**B**

NAŘÍZENÍ RADY (EU) 2016/1104

ze dne 24. června 2016

provádějící posílenou spolupráci v oblasti příslušnosti, rozhodného práva a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech majetkových důsledků registrovaného partnerství

(Úř. věst. L 183, 8.7.2016, s. 30)

Opraveno:

►**C1** Oprava, Úř. věst. L 113, 29.4.2017, s. 62 (2016/1104)

▼B

NAŘÍZENÍ RADY (EU) 2016/1104

ze dne 24. června 2016

provádějící posílenou spolupráci v oblasti příslušnosti, rozhodného práva a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech majetkových důsledků registrovaného partnerství

KAPITOLA I

OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na majetkové důsledky registrovaného partnerství.

Nepoužije se na daňové, celní či správní věci.

2. Z oblasti působnosti tohoto nařízení jsou vyloučeny:

a) právní způsobilost partnerů;

b) existence, platnost nebo uznání registrovaného partnerství;

c) vyživovací povinnosti;

d) dědění pozůstalosti po zemřelém partnerovi;

e) sociální zabezpečení;

f) nárok na převod práv na starobní nebo invalidní důchod, která vznikla v průběhu registrovaného partnerství, avšak nevedla k důchodovému příjmu v průběhu tohoto registrovaného partnerství, nebo úprava těchto práv mezi partnery v případě zrušení registrovaného partnerství nebo jeho prohlášení za neplatné;

g) povaha věcných práv vztahujících se k majetku a

h) jakýkoli zápis práv k nemovitému či movitému majetku do rejstříku, včetně právních požadavků pro takový zápis, a účinky zápisu nebo neprovedení zápisu těchto práv do rejstříku.

Článek 2

Pravomoc ve věcech majetkových důsledků registrovaného partnerství uvnitř členských států

Toto nařízení se nedotýká pravomoci orgánů členských států zabývat se věcmi majetkových důsledků registrovaného partnerství.

▼B

Článek 3

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

a) „registrovaným partnerstvím“ právně upravený režim společného života dvou osob, jehož registrace je podle dotčeného práva povinná a jenž splňuje právní náležitostí vyžadované tímto právem pro jeho vznik;

b) „majetkovými důsledky registrovaného partnerství“ soubor pravidel týkající se majetkových vztahů partnerů mezi sebou a ve vztahu ke třetím osobám, které vyplývají z právního vztahu vytvořeného registrací partnerství nebo jeho zrušením;

c) „dohodou o majetku v partnerství“ jakákoli dohoda mezi partnery nebo budoucími partnery, jíž upravují majetkové důsledky svého registrovaného partnerství;

d) „veřejnou listinou“ dokument týkající se majetkových důsledků registrovaného partnerství, který byl formálně vyhotoven nebo zaregistrován jako veřejná listina v některém členském státě a jehož pravost:

i) se vztahuje na podpis a obsah veřejné listiny a

ii) byla ověřena orgánem veřejné moci či jiným orgánem zmocněným pro tento účel členským státem původu;

e) „rozhodnutím“ jakékoli rozhodnutí ve věcech majetkových důsledků registrovaného partnerství vydané soudem členského státu bez ohledu na to, jak je označeno, včetně rozhodnutí o nákladech řízení vydaného soudním úředníkem;

f) „soudním smírem“ smír ve věcech majetkových důsledků registrovaného partnerství, který schválil soud nebo který byl v průběhu řízení uzavřen před soudem;

g) „členským státem původu“ členský stát, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, byla vystavena veřejná listina, anebo byl schválen nebo uzavřen soudní smír;

h) „členským státem výkonu“ členský stát, v němž je požadováno uznání nebo výkon rozhodnutí, veřejné listiny nebo soudního smíru.

2. Pro účely tohoto nařízení se „soudem“ rozumějí veškeré soudní orgány a všechny ostatní orgány a právní odborníci s pravomocí ve věcech majetkových důsledků registrovaných partnerství, kteří vykonávají soudní funkce nebo jednají na základě zmocnění soudním orgánem nebo pod jeho dohledem, jestliže tyto ostatní orgány a právní odborníci nabízejí záruky nestrannosti a práva všech stran být vyslechnuty a jestliže jejich rozhodnutí vydaná podle práva členského státu, v němž působí:

a) mohou být napadena u soudního orgánu nebo přezkoumána soudním orgánem a

b) mají obdobnou platnost a účinnost jako rozhodnutí soudního orgánu v téže záležitosti.

▼B

Členské státy informují Komisi o ostatních orgánech a právních odbornících uvedených v prvním pododstavci v souladu s článkem 64.

KAPITOLA II

PŘÍSLUŠNOST

Článek 4

Příslušnost v případě úmrtí jednoho z partnerů

Pokud je u soudu některého členského státu zahájeno řízení ve věci dědění po jednom z partnerů podle nařízení (EU) č. 650/2012, jsou soudy tohoto státu příslušné rozhodovat ve věcech majetkových důsledků registrovaného partnerství ve vztahu k této dědické věci.

Článek 5

Příslušnost v případech zrušení registrovaného partnerství nebo jeho prohlášení za neplatné

1. Pokud je u soudu některého členského státu zahájeno řízení za účelem rozhodnutí o zrušení registrovaného partnerství či jeho prohlášení za neplatné, jsou soudy tohoto státu příslušné pro rozhodování ve věcech majetkových důsledků registrovaného partnerství ve vztahu k tomuto případu zrušení či prohlášení za neplatné, pokud se na tom partneři dohodnou.

2. Je-li dohoda uvedená v odstavci 1 tohoto článku uzavřena před zahájením řízení ve věcech majetkových důsledků registrovaného partnerství u soudu, musí být v souladu s článkem 7.

Článek 6

Příslušnost v ostatních případech

Není-li žádný soud členského státu příslušný podle článku 4 ani 5 nebo v jiných případech, než jsou případy uvedené ve zmíněných článcích, jsou pro řízení ve věcech majetkových důsledků registrovaného partnerství příslušné soudy členského státu:

a) na jehož území mají partneři v době zahájení řízení u soudu obvyklý pobyt, nebo pokud takový členský stát není,

b) na jehož území měli partneři poslední obvyklý pobyt, pokud zde v době zahájení řízení u soudu jeden z nich dosud bydlí, nebo pokud takový členský stát není,

c) na jehož území má odpůrce v době zahájení řízení u soudu obvyklý pobyt, nebo pokud takový členský stát není,

d) jehož jsou oba partneři v době zahájení řízení u soudu státními příslušníky, nebo pokud výše uvedené není naplněno,

▼B

e) podle jehož práva registrované partnerství vzniklo.

Článek 7

Volba soudu

1. V případech upravených v článku 6 se strany mohou dohodnout, že soudy členského státu, jehož právo je rozhodné podle článku 22 nebo čl. 26 odst. 1, nebo soudy členského státu, podle jehož práva registrované partnerství vzniklo, jsou výlučně příslušné rozhodovat ve věcech týkajících se majetkových důsledků jejich registrovaného partnerství.

2. Dohoda uvedená v odstavci 1 musí mít písemnou formu, být opatřena datem a být podepsána stranami. Písemné formě jsou rovnocenná veškerá sdělení elektronickými prostředky, která umožňují trvalý záznam dohody.

Článek 8

Příslušnost založená na účasti odpůrce na řízení

1. Není-li soud některého členského státu příslušný již podle jiných ustanovení tohoto nařízení, je příslušným soud členského státu, jehož právo je rozhodné podle článku 22 nebo čl. 26 odst. 1 a k němuž se dostaví odpůrce. Toto pravidlo se nepoužije, pokud se odpůrce dostavil k soudu proto, aby zpochybnil příslušnost soudu, nebo v případech, na něž se vztahuje článek 4.

2. Soud před uznáním vlastní příslušnosti podle odstavce 1 zajistí, aby byl odpůrce informován o svém právu namítat nepříslušnost soudu a o účincích, které jeho dostavení nebo nedostavení se k soudu vyvolá.

Článek 9

Alternativní příslušnost

1. Pokud soud členského státu, který je příslušný podle článku 4 nebo 5 nebo čl. 6 písm. a), b), c) nebo d), rozhodne, že jeho právo instituci registrovaného partnerství neupravuje, může se prohlásit za nepříslušný. Pokud se soud rozhodne prohlásit svou nepříslušnost, učiní tak bez zbytečného prodlení.

2. Pokud se soud uvedený v odstavci 1 prohlásí za nepříslušný a pokud se strany dohodnou přenést příslušnost na soudy kteréhokoli jiného členského státu podle článku 7, jsou pro rozhodování ve věcech majetkových důsledků registrovaného partnerství příslušné soudy tohoto členského státu.

V ostatních případech jsou pro rozhodnutí o majetkových důsledcích registrovaného partnerství příslušné soudy kteréhokoli jiného členského státu podle článku 6 nebo 8.

▼B

3. Tento článek se nepoužije, pokud strany dosáhly zrušení registrovaného partnerství či jeho prohlášení za neplatné, které je způsobilé k uznání v členském státě místa soudu.

Článek 10

Podpůrná příslušnost

Není-li žádný soud členského státu příslušný podle článku 4, 5, 6, 7 ani 8, nebo pokud se všechny soudy prohlásily za nepříslušné podle článku 9 a žádný soud členského státu není příslušný podle čl. 6 písm. e) nebo článku 7 nebo 8, jsou soudy určitého členského státu příslušné, pokud se na jeho území nachází nemovitý majetek jednoho či obou partnerů; v tom případě je však soud, u něhož bylo řízení zahájeno, příslušný rozhodnout pouze o tomto nemovitém majetku.

Článek 11

Forum necessitatis

Není-li žádný soud členského státu příslušný podle článku 4, 5, 6, 7, 8 ani 10, nebo pokud se všechny soudy prohlásily za nepříslušné podle článku 9 a žádný soud členského státu není příslušný podle čl. 6 písm. e) nebo článku 7, 8 nebo 10, mohou ve výjimečných případech rozhodovat ve věcech majetkových důsledků registrovaného partnerství soudy určitého členského státu, jestliže ve třetím státě, k němuž má daná věc úzkou vazbu, není řízení možné nebo je v něm nelze rozumně zahájit nebo vést.

Věc musí vykazovat dostatečnou vazbu na členský stát, u jehož soudu bylo řízení zahájeno.

Článek 12

Protinávrhy

Soud, u něhož probíhá řízení na základě článku 4, 5, 6, 7, 8, 10 nebo 11, je rovněž příslušný rozhodovat o protinávrhu, pokud spadá do oblasti působnosti tohoto nařízení.

Článek 13

Omezení řízení

1. Pokud pozůstalost po zesnulém, jehož dědické poměry se řídí nařízením (EU) č. 650/2012, zahrnuje majetek nacházející se v třetím státě, může soud, u kterého bylo zahájeno řízení o majetkových důsledcích registrovaného partnerství, na žádost jedné ze stran rozhodnout, že o jedné nebo více částech tohoto majetku nebude rozhodovat, pokud lze očekávat, že jeho rozhodnutí ohledně daného majetku nebude uznáno a případně prohlášeno vykonatelným v tomto třetím státě.

2. Odstavcem 1 není dotčeno právo stran omezit rozsah řízení podle práva členského státu, u jehož soudu bylo řízení zahájeno.

▼B

Článek 14

Zahájení soudního řízení

Pro účely této kapitoly se za zahájení řízení u soudu považuje okamžik, kdy:

a) byly návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost podány k soudu za předpokladu, že navrhovatel následně neopomene učinit kroky nezbytné k řádnému doručení písemnosti odpůrci;

b) byla písemnost předána úřadu, který provádí doručování, pokud musí být doručena před svým podáním k soudu, za předpokladu, že navrhovatel následně neopomene učinit kroky nezbytné k řádnému podání písemnosti k soudu, nebo

c) soud rozhodl o zahájení řízení, je-li řízení zahájeno bez návrhu, nebo není-li takové rozhodnutí vyžadováno, okamžik, kdy soud provedl záznam o podání v dané věci.

Článek 15

Přezkoumání příslušnosti

Je-li u soudu některého členského státu zahájeno řízení ve věci týkající se majetkových důsledků registrovaného partnerství, k níž není podle tohoto nařízení příslušný, prohlásí se tento soud bez návrhu za nepříslušný.

Článek 16

Přezkoumání přípustnosti

1. Pokud se odpůrce, který má obvyklý pobyt na území jiného státu, než je členský stát, ve kterém byl návrh podán, nedostaví k soudu, přeruší soud příslušný podle tohoto nařízení řízení do doby, než bude prokázáno, že odpůrce mohl obdržet návrh na zahájení řízení nebo jinou rovnocennou písemnost v dostatečném předstihu, jenž mu umožňuje přípravu na jednání před soudem, nebo že k tomu byly učiněny veškeré nezbytné kroky.

2. Mají-li být návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost doručeny z jednoho členského státu do druhého podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 ([1]), použije se místo odstavce 1 tohoto článku článek 19 uvedeného nařízení.

3. Pokud nelze použít nařízení (ES) č. 1393/2007, použije se na doručení návrhu na zahájení řízení nebo jiné rovnocenné písemnosti do ciziny podle Haagské úmluvy ze dne 15. listopadu 1965 o doručování soudních a mimosoudních písemností v cizině ve věcech občanských a obchodních článek 15 uvedené úmluvy.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 ze dne 13. listopadu 2007 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech (doručování písemností) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1348/2000 (Úř. věst. L 324, 10.12.2007, s. 79).

▼B

Článek 17

Litispendence

1. Je-li u soudů různých členských států zahájeno řízení v téže věci mezi týmiž stranami, přeruší soud, u něhož bylo řízení zahájeno později, bez návrhu řízení až do doby, než se určí příslušnost soudu, který řízení zahájil jako první.

2. Pokud o to v případech uvedených v odstavci 1 požádá soud, u něhož bylo zahájeno řízení, informuje ho jakýkoli jiný soud, u něhož bylo zahájeno řízení v téže věci, neprodleně o datu, kdy u něj bylo toto řízení zahájeno.

3. Jakmile je určena příslušnost soudu, u něhož bylo řízení zahájeno jako první, prohlásí se každý soud, u něhož bylo řízení zahájeno později, za nepříslušný ve prospěch tohoto soudu.

Článek 18

Související řízení

1. Jsou-li u soudů různých členských států zahájena řízení, která navzájem souvisejí, může soud, u něhož bylo řízení zahájeno později, řízení přerušit.

2. Dokud nejsou řízení uvedená v odstavci 1 skončena v prvním stupni, může se soud, u něhož bylo řízení zahájeno později, na návrh strany také prohlásit za nepříslušný, je-li soud, u nějž bylo řízení zahájeno dříve, příslušný pro daná řízení a spojení těchto řízení je podle jeho práva přípustné.

3. Pro účely tohoto článku řízení navzájem souvisejí, pokud je mezi nimi tak úzký vztah, že jejich společné projednání a rozhodnutí o nich je vhodné k tomu, aby se zabránilo vydání vzájemně si odporujících rozhodnutí v oddělených řízeních.

Článek 19

Předběžná opatření včetně opatření zajišťovacích

Předběžná opatření včetně opatření zajišťovacích, která jsou upravena právem jednoho členského státu, je možné u soudů tohoto státu navrhnout i tehdy, kdy jsou pro rozhodnutí ve věci samé příslušné na základě tohoto nařízení soudy jiného členského státu.

KAPITOLA III

ROZHODNÉ PRÁVO

Článek 20

Univerzální použitelnost

Právo určené jako rozhodné tímto nařízením se použije bez ohledu na to, zda je, či není právem některého z členských států.

▼B

Článek 21

Jednota rozhodného práva

Právo rozhodné pro majetkové důsledky registrovaného partnerství se vztahuje na veškerý majetek, který podléhá těmto důsledkům, bez ohledu na místo, kde se nachází.

Článek 22

Volba rozhodného práva

1. Partneři či budoucí partneři se mohou dohodnout, že si zvolí nebo změní právo rozhodné pro majetkové důsledky svého registrovaného partnerství za předpokladu, že uvedené právo s institucí registrovaného partnerství majetkové důsledky spojuje a že se jedná o některé z následujících práv:

a) právo státu, v němž mají partneři nebo budoucí partneři nebo jeden z nich obvyklý pobyt v době uzavření dohody;

b) právo státu, jehož je některý z partnerů nebo budoucích partnerů v době uzavření dohody státním příslušníkem, nebo

c) právo státu, podle jehož práva registrované partnerství vzniklo.

2. Pokud se partneři nedohodnou jinak, má změna práva rozhodného pro majetkové důsledky registrovaného partnerství, k níž došlo v průběhu partnerství, účinek pouze do budoucna.

3. Zpětnou změnou rozhodného práva podle odstavce 2 nemohou být nepříznivě dotčena práva třetích osob z tohoto práva odvozená.

Článek 23

Formální platnost dohody o volbě rozhodného práva

1. Dohoda uvedená v článku 22 musí mít písemnou formu, musí být opatřena datem a musí být podepsána oběma partnery. Písemné formě jsou rovnocenná veškerá sdělení elektronickými prostředky, která umožňují trvalý záznam dohody.

2. Pokud právo členského státu, v němž mají oba partneři obvyklý pobyt v době uzavření dohody, stanoví pro dohody o majetku v partnerství dodatečné formální požadavky, tyto požadavky se uplatní.

3. Pokud v okamžiku uzavření dohody mají partneři obvyklý pobyt v různých členských státech a pokud práva těchto států stanoví různé formální požadavky pro dohody o majetku v partnerství, je dohoda formálně platná, splňuje-li požadavky stanovené právem kteréhokoli z těchto států.

▼B

4. Pokud v okamžiku uzavření dohody má pouze jeden z partnerů obvyklý pobyt v členském státě a pokud tento stát stanoví pro dohody o majetku v partnerství dodatečné formální požadavky, tyto požadavky se uplatní.

Článek 24

Souhlas a materiální platnost

1. Existence a platnost dohody o volbě práva nebo některého jejího ustanovení se určuje podle práva, které by se na základě článku 22 použilo, kdyby byly uvedená dohoda nebo uvedené ustanovení platné.

2. Vyplývá-li však z okolností, že by nebylo přiměřené určovat účinky chování jednoho z partnerů podle práva uvedeného v odstavci 1, může se tento z partnerů za účelem zjištění, že neprojevil souhlas, odvolat na právo země, v níž má v okamžiku zahájení řízení u soudu obvyklý pobyt.

Článek 25

Formální platnost dohody o majetku v partnerství

1. Dohoda o majetku v partnerství musí mít písemnou formu, musí být opatřena datem a musí být podepsána oběma partnery. Písemné formě jsou rovnocenná veškerá sdělení elektronickými prostředky, která umožňují trvalý záznam dohody.

2. Pokud právo členského státu, v němž mají oba partneři obvyklý pobyt v době uzavření dohody, stanoví pro dohody o majetku v partnerství dodatečné formální požadavky, tyto požadavky se uplatní.

Pokud v okamžiku uzavření dohody mají partneři obvyklý pobyt v různých členských státech a pokud práva těchto států stanoví různé formální požadavky pro dohody o majetku v partnerství, je dohoda formálně platná, splňuje-li požadavky stanovené právem kteréhokoli z těchto států.

Pokud v okamžiku uzavření dohody má pouze jeden z partnerů obvyklý pobyt v členském státě a pokud tento stát stanoví pro dohody o majetku v partnerství dodatečné formální požadavky, tyto požadavky se uplatní.

3. Pokud právo rozhodné pro majetkové důsledky registrovaného partnerství ukládá dodatečné formální požadavky, tyto požadavky se uplatní.

Článek 26

Rozhodné právo při neexistenci volby práva stranami

1. Při neexistenci dohody o volbě práva podle článku 22 je právem rozhodným pro majetkové důsledky registrovaného partnerství právo státu, podle jehož práva registrované partnerství vzniklo.

▼B

2. Výjimečně a na návrh kteréhokoli z partnerů může justiční orgán příslušný k rozhodování o záležitostech majetkových důsledků registrovaného partnerství rozhodnout, že se majetkové důsledky registrovaného partnerství budou řídit právem státu jiného, než je stát, jehož právo je rozhodné podle odstavce 1, pokud právo tohoto jiného státu spojuje majetkové důsledky s institucí registrovaného partnerství a pokud navrhovatel prokáže, že:

a) partneři měli po výrazně dlouhou dobu poslední společný obvyklý pobyt v tomto státě a

b) oba partneři se při úpravě či plánování majetkových vztahů dovolávali práva tohoto jiného státu.

Právo tohoto jiného státu se použije od vzniku registrovaného partnerství, ledaže s tím jeden s partnerů projeví nesouhlas. V takovém případě je právo tohoto jiného státu rozhodné od zřízení posledního společného obvyklého pobytu v tomto jiném státě.

Použitím práva tohoto jiného státu nemohou být nepříznivě dotčena práva třetích osob odvozená z práva rozhodného podle odstavce 1.

Tento odstavec se nepoužije, pokud partneři uzavřeli dohodu o majetku v partnerství před zřízením svého posledního společného obvyklého pobytu v tomto jiném státě.

Článek 27

Oblast působnosti rozhodného práva

Právem rozhodným pro majetkové důsledky registrovaného partnerství na základě tohoto nařízení se mimo jiné řídí:

a) klasifikace majetku jednoho z partnerů nebo obou partnerů do různých kategorií v průběhu registrovaného partnerství a po jeho zániku;

b) převod majetku z jedné kategorie do druhé;

c) odpovědnost jednoho z partnerů za závazky a dluhy druhého z partnerů;

d) pravomoci, práva a povinnosti jednoho z partnerů nebo obou partnerů týkající se majetku;

e) rozdělení nebo vypořádání majetku po zrušení registrovaného partnerství;

f) účinky majetkových důsledků registrovaného partnerství na právní vztah mezi jedním z partnerů a třetími osobami a

g) materiální platnost dohody o majetku v partnerství.

▼B

Článek 28

Účinky vůči třetím osobám

1. Aniž je dotčen čl. 27 písm. f), nemůže se práva rozhodného pro majetkové důsledky registrovaného partnerství mezi partnery žádný z partnerů dovolávat vůči třetí osobě ve sporu mezi touto třetí osobou a jedním z partnerů nebo oběma partnery, ledaže tato třetí osoba o existenci takového práva věděla nebo při zachování náležité opatrnosti vědět měla.

2. Má se za to, že třetí osoba o existenci práva rozhodného pro majetkové důsledky registrovaného partnerství věděla, pokud

a) toto právo je právem:

   i) státu, jehož právo je rozhodné pro dané právní jednání mezi jedním z partnerů a třetí osobou,

   ii) státu, v němž mají ten z partnerů, který uzavřel smlouvu se třetí osobou, a tato třetí osoba obvyklý pobyt, nebo

   iii) státu, na jehož území se nemovitost nachází, pokud se jedná o nemovitý majetek;

   nebo

b) kterýkoli z partnerů splnil platné požadavky pro zveřejnění nebo registraci majetkových důsledků registrovaného partnerství uvedené v právu:

   i) státu, jehož právo je rozhodné pro dané právní jednání mezi jedním z partnerů a třetí osobou,

   ii) státu, v němž mají ten z partnerů, který uzavřel smlouvu se třetí osobou, a tato třetí osoba obvyklý pobyt, nebo

   iii) státu, na jehož území se nemovitost nachází, pokud se jedná o nemovitý majetek.

3. Pokud se některý z partnerů nemůže vůči třetí osobě dovolat práva rozhodného pro majetkové důsledky registrovaného partnerství na základě odstavce 1, řídí se majetkové důsledky registrovaného partnerství vůči třetí osobě:

a) právem státu, jehož právo je rozhodné pro dané právní jednání mezi jedním z partnerů a třetí osobou, nebo

b) v případech, kdy se jedná o nemovitý majetek nebo registrovaný majetek nebo registrovaná práva, právem státu, na jehož území se daná nemovitost nachází nebo v němž jsou majetek nebo práva registrovány.

Článek 29

Přizpůsobení věcných práv

Dovolává-li se osoba věcného práva, které jí svědčí na základě práva rozhodného pro majetkové důsledky registrovaného partnerství, a dané věcné právo neexistuje v právním řádu členského státu, v němž se tohoto práva dovolává, je toto věcné právo podle potřeby a v možném rozsahu přizpůsobeno nejbližšímu rovnocennému věcnému právu v právním řádu daného státu, přičemž se zohlední cíle a zájmy, které toto konkrétní věcné právo sleduje, jakož i účinky, jež jsou s ním spojeny.

▼B

Článek 30

Imperativní ustanovení

1. Tímto nařízením není nijak dotčeno použití imperativních ustanovení práva místa soudu.

2. Imperativními ustanoveními jsou ustanovení, jejichž dodržování je pro členský stát při ochraně jeho veřejných zájmů, jako například jeho politického, společenského a hospodářského uspořádání, zásadní do té míry, že se vyžaduje jejich použití na jakoukoli situaci, která spadá do jejich oblasti působnosti, bez ohledu na právo, které by jinak bylo pro majetkové důsledky registrovaného partnerství rozhodné na základě tohoto nařízení.

Článek 31

Veřejný pořádek (ordre public)

Použití některého ustanovení práva kteréhokoli státu určeného na základě tohoto nařízení může být odmítnuto pouze v případě, že by bylo zjevně neslučitelné s veřejným pořádkem *(ordre public)* místa soudu.

Článek 32

Vyloučení zpětného a dalšího odkazu

Použitím práva státu určeného na základě tohoto nařízení se rozumí použití právních norem platných v tomto státě, s výjimkou jeho norem mezinárodního práva soukromého.

Článek 33

Státy s více právními systémy – kolize právních norem z hlediska územního

1. Pokud právo určené na základě tohoto nařízení je právem státu, který je složen z více územních jednotek, z nichž každá má vlastní právní normy upravující majetkové důsledky registrovaného partnerství, určí se příslušná územní jednotka, jejíž právní normy se uplatní, na základě vnitrostátních kolizních norem daného státu.

2. V případě neexistence daných vnitrostátních kolizních norem:

a) jakýkoli odkaz na právo státu uvedeného v odstavci 1 je pro účely stanovení práva rozhodného na základě ustanovení odkazujících na obvyklý pobyt partnerů odkazem na právo územní jednotky, v níž mají partneři obvyklý pobyt;

b) jakýkoli odkaz na právo státu uvedeného v odstavci 1 je pro účely stanovení práva rozhodného na základě ustanovení odkazujících na státní příslušnost partnerů odkazem na právo územní jednotky, k níž mají partneři nejužší vztah;

▼B

c) jakýkoli odkaz na právo státu uvedeného v odstavci 1 je pro účely stanovení práva rozhodného na základě jiných ustanovení, podle nichž jsou hraničními určovateli jiné prvky, odkazem na právo územní jednotky, v níž se příslušný prvek nachází.

Článek 34

Státy s více právními systémy – kolize právních norem z hlediska osobního

Ve vztahu ke státu, ve kterém dva nebo více právních systémů nebo souborů pravidel použitelných pro různé kategorie osob upravují majetkové důsledky registrovaných partnerství, se odkazem na právo tohoto státu rozumí odkaz na právní systém nebo soubor pravidel, který je určen platnými pravidly tohoto státu. Neexistují-li taková pravidla, použije se právní systém nebo soubor pravidel, k němuž mají partneři nejužší vztah.

Článek 35

Nepoužití tohoto nařízení v případě vnitrostátní kolize právních norem

Členský stát, který má více územních jednotek, z nichž každá má vlastní právní normy upravující majetkové důsledky registrovaného partnerství, není povinen uplatňovat toto nařízení při kolizích norem, jež se týkají výhradně těchto jednotek.

KAPITOLA IV

UZNÁVÁNÍ, VYKONATELNOST A VÝKON ROZHODNUTÍ

Článek 36

Uznávání

1. Rozhodnutí vydaná v jednom členském státě jsou v ostatních členských státech uznávána, aniž by bylo vyžadováno zvláštní řízení.

2. Stane-li se sporným, zda rozhodnutí má být uznáno, může každá strana, která uplatňuje uznání jako hlavní věc v daném sporu, postupem podle článků 44 až 57 navrhnout, že rozhodnutí má být uznáno.

3. Je-li otázka uznání rozhodnutí vznesena u soudu členského státu jako předběžná otázka, je tento soud příslušný o ní rozhodnout.

▼B

Článek 37

Důvody pro neuznání

Rozhodnutí se neuzná:

a) je-li takové uznání zjevně v rozporu s veřejným pořádkem (*ordre public*) členského státu, v němž je uznání navrhováno;

b) jestliže odpůrci, v jehož nepřítomnosti bylo rozhodnutí vydáno, nebyl doručen návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost v dostatečném předstihu a takovým způsobem, který mu umožňuje přípravu na jednání před soudem, ledaže odpůrce nevyužil žádný opravný prostředek proti rozhodnutí, i když k tomu měl možnost;

c) je-li neslučitelné s rozhodnutím vydaným v řízení mezi týmiž stranami v členském státě, v němž je uznání navrhováno;

d) je-li neslučitelné s dřívějším rozhodnutím, které bylo vydáno v jiném členském státě nebo ve třetím státě v řízení mezi týmiž stranami a pro tentýž nárok, pokud toto dřívější rozhodnutí splňuje podmínky nezbytné pro uznání v členském státě, v němž je uznání navrhováno.

Článek 38

Základní práva

Soudy a další příslušné orgány členského státu používají článek 37 při dodržení základních práv a zásad uznaných v Listině, a zejména v jejím článku 21 o zákazu diskriminace.

Článek 39

Zákaz přezkoumání příslušnosti soudu původu

1. Příslušnost soudu členského státu původu nesmí být přezkoumávána.

2. Kritérium veřejného pořádku (*ordre public*) uvedené v článku 37 nelze použít v případě pravidel pro určení příslušnosti uvedených v článcích 4 až 12.

Článek 40

Vyloučení přezkumu ve věci samé

Rozhodnutí vydané v členském státě nesmí být v žádném případě přezkoumáváno ve věci samé.

Článek 41

Přerušení řízení o uznání

Soud členského státu, v němž se žádá o uznání rozhodnutí vydaného v jiném členském státě, může řízení přerušit, jestliže byl proti rozhodnutí podán řádný opravný prostředek v členském státě původu.

▼B

Článek 42

Vykonatelnost

Rozhodnutí vydaná v některém členském státě a vykonatelná v tomto státě jsou vykonatelná v jiném členském státě, pokud tam byla na návrh kterékoli dotčené osoby prohlášena vykonatelnými v souladu s postupem stanoveným v článcích 44 až 57.

Článek 43

Určení bydliště

Pro posouzení, zda má strana pro účely řízení podle článků 44 až 57 bydliště na území členského státu výkonu, použije soud, u nějž bylo řízení zahájeno, právo tohoto členského státu.

Článek 44

Příslušnost místních soudů

1. Návrh na prohlášení vykonatelnosti se podává u soudu nebo příslušného orgánu členského státu výkonu, o kterém tento členský stát informoval Komisi v souladu s článkem 64.

2. Místní příslušnost se určuje podle bydliště strany, vůči níž je výkon navrhován, nebo podle místa výkonu.

Článek 45

Postup

1. Postup pro podání návrhu se řídí právem členského státu výkonu.

2. Navrhovatel není povinen mít v členském státě výkonu ani poštovní adresu, ani pověřeného zástupce.

3. K návrhu musí být přiloženy tyto dokumenty:

a) jedno vyhotovení rozhodnutí, které splňuje podmínky nezbytné pro uznání jeho pravosti;

b) potvrzení vydané soudem nebo příslušným orgánem členského státu původu za použití formuláře stanoveného poradním postupem podle čl. 67 odst. 2, aniž je dotčen článek 46.

Článek 46

Nepředložení potvrzení

1. Pokud není předloženo potvrzení uvedené v čl. 45 odst. 3 písm. b), může soud nebo příslušný orgán určit lhůtu pro jeho předložení, přijmout rovnocennou písemnost nebo, pokud nepovažuje za potřebné další objasnění, jeho předložení prominout.

▼B

2. Na požádání soudu nebo příslušného orgánu musí být předložen překlad nebo přepis takových písemností. Překlad musí být vyhotoven osobou oprávněnou k překladatelské činnosti v některém z členských států.

Článek 47

Prohlášení vykonatelnosti

Rozhodnutí se prohlásí za vykonatelné bez přezkumu podle článku 37, jakmile jsou splněny formální náležitosti uvedené v článku 45. Strana, vůči níž je výkon navrhován, není v této části řízení oprávněna činit k návrhu jakákoli podání.

Článek 48

Sdělení rozhodnutí o návrhu na prohlášení vykonatelnosti

1. Rozhodnutí o návrhu na prohlášení vykonatelnosti se bez odkladu sdělí navrhovateli postupem stanoveným právem členského státu výkonu.

2. Prohlášení vykonatelnosti se doručí straně, vůči níž je výkon navrhován, spolu s rozhodnutím, pokud jí toto rozhodnutí ještě nebylo doručeno.

Článek 49

Opravný prostředek proti rozhodnutí o návrhu na prohlášení vykonatelnosti

1. Proti rozhodnutí o návrhu na prohlášení vykonatelnosti může kterákoli strana podat opravný prostředek.

2. Opravný prostředek se podává u soudu, o kterém dotyčný členský stát informoval Komisi v souladu s článkem 64.

3. Opravný prostředek se projednává v souladu s předpisy upravujícími sporná řízení.

4. Jestliže se strana, vůči níž je výkon navrhován, nedostaví k řízení o opravném prostředku zahájenému navrhovatelem u odvolacího soudu, použije se článek 16, i když strana, vůči níž je výkon navrhován, nemá bydliště v žádném členském státě.

5. Opravný prostředek proti prohlášení vykonatelnosti musí být podán ve lhůtě 30 dnů od doručení tohoto prohlášení. Má-li strana, vůči níž je výkon navrhován, bydliště v jiném členském státě, než ve kterém bylo prohlášení vykonatelnosti vydáno, činí lhůta pro podání opravného prostředku 60 dní a počíná běžet dnem doručení prohlášení vykonatelnosti této straně osobně nebo do místa jejího pobytu. Prodloužení této lhůty z důvodu vzdálenosti je vyloučeno.

▼B

Článek 50

Postup pro napadení rozhodnutí o opravném prostředku

Rozhodnutí o opravném prostředku může být napadeno pouze postupem, o němž dotyčný členský stát informoval Komisi v souladu s článkem 64.

Článek 51

Zamítnutí či zrušení prohlášení vykonatelnosti

Soud, u něhož byl opravný prostředek podle článku 49 nebo článku 50 podán, zamítne nebo zruší prohlášení vykonatelnosti pouze na základě důvodů uvedených v článku 37. Rozhodnutí soud vydá neprodleně.

Článek 52

Přerušení řízení

Soud, u něhož byl opravný prostředek podle článku 49 nebo článku 50 podán, přeruší na návrh strany, vůči níž je výkon navrhován, řízení, jestliže je odložena vykonatelnost rozhodnutí v členském státě původu z důvodu podání opravného prostředku.

Článek 53

Předběžná opatření včetně opatření zajišťovacích

1. Musí-li být rozhodnutí uznáno v souladu s touto kapitolou, není navrhovatel omezen v podávání návrhů na přijetí předběžných opatření včetně opatření zajišťovacích v souladu s právem členského státu výkonu, aniž by bylo nezbytné prohlášení vykonatelnosti podle článku 47.

2. Prohlášení vykonatelnosti s sebou ze zákona nese možnost přijmout jakákoli zajišťovací opatření.

3. Dokud běží lhůta k podání opravného prostředku proti prohlášení vykonatelnosti stanovená v čl. 49 odst. 5 a dokud není o tomto opravném prostředku rozhodnuto, nesmí být učiněna jiná opatření než opatření k zajištění majetku strany, vůči níž je výkon navrhován.

Článek 54

Částečná vykonatelnost

1. Bylo-li vydáno rozhodnutí o více nárocích a nemůže-li být prohlášení vykonatelnosti vydáno pro všechny z těchto nároků, vydá soud nebo příslušný orgán prohlášení vykonatelnosti pro jeden nebo více z těchto nároků.

2. Navrhovatel může požádat, aby bylo prohlášení vykonatelnosti omezeno na určité části rozhodnutí.

▼B

Článek 55

Právní pomoc

Navrhovatel, jemuž se v členském státě původu dostává výhod úplné nebo částečné právní pomoci nebo který je osvobozen od úhrady nákladů nebo výdajů, požívá v jakémkoli řízení o prohlášení vykonatelnosti nejvýhodnější právní pomoci nebo nejširšího osvobození od úhrady nákladů nebo výdajů podle práva členského státu výkonu.

Článek 56

Žádná jistota, kauce či záloha

Po straně, která v jednom členském státě navrhuje uznání, vykonatelnost nebo výkon rozhodnutí vydaného v jiném členském státě, nesmí být na základě skutečnosti, že je cizím státním příslušníkem nebo že nemá bydliště nebo pobyt v členském státě, v němž se výkon navrhuje, požadována žádná jistota, kauce či záloha, jakkoli označené.

Článek 57

Bezplatnost

V řízení o prohlášení vykonatelnosti nemůže být v členském státě výkonu vybírán žádný poplatek stanovený podle hodnoty předmětu sporu.

KAPITOLA V

VEŘEJNÉ LISTINY A SOUDNÍ SMÍRY

Článek 58

Přijímání veřejných listin

1. Veřejná listina vyhotovená v jednom členském státě má v jiném členském státě stejné důkazní účinky jako ve státě původu, popřípadě účinky co nejvíce srovnatelné, pokud to není zjevně v rozporu s veřejným pořádkem (*ordre public*) dotčeného členského státu.

Osoba, jež má v úmyslu použít veřejnou listinu v jiném členském státě, může požádat orgán, který listinu vyhotovil v členském státě původu, aby vyplnil formulář stanovený poradním postupem podle čl. 67 odst. 2 a popsal v něm důkazní účinky, které daná veřejná listina vyvolává v členském státě původu.

2. Jakékoli napadení pravosti veřejné listiny se provede u soudu členského státu původu a rozhodne se o něm podle práva tohoto státu. Veřejná listina, která byla napadena, nevyvolává do rozhodnutí příslušného soudu žádné důkazní účinky v jiném členském státě.

3. Jakékoli napadení právních jednání nebo právních vztahů zaznamenaných ve veřejné listině se provede u soudů příslušných podle tohoto nařízení a rozhodne se o něm podle práva rozhodného podle kapitoly III. Veřejná listina, která byla napadena, nevyvolává do rozhodnutí příslušného soudu žádné důkazní účinky v jiném členském státě, než je členský stát původu, pokud jde o napadenou část.

▼B

4. Pokud výsledek řízení u soudu členského státu závisí na určení předběžné otázky související s právními jednáními nebo právními vztahy zaznamenanými ve veřejné listině pořízené ve věcech majetkových důsledků registrovaného partnerství, je tento soud příslušný o ní rozhodnout.

Článek 59

Vykonatelnost veřejných listin

1. Veřejná listina, která je vykonatelná v členském státě původu, se prohlásí za vykonatelnou v jiném členském státě na návrh kterékoli dotčené osoby v souladu s postupem stanoveným v článcích 44 až 57.

2. Pro účely čl. 45 odst. 3 písm. b) vydá orgán, který veřejnou listinu vyhotovil, na návrh kterékoli zúčastněné strany potvrzení za použití formuláře stanoveného poradním postupem podle čl. 67 odst. 2.

3. Soud, ke kterému je podán opravný prostředek podle článku 49 nebo článku 50, zamítne nebo zruší prohlášení vykonatelnosti jen tehdy, pokud by výkon této veřejné listiny byl zjevně v rozporu s veřejným pořádkem (*ordre public*) členského státu výkonu.

Článek 60

Vykonatelnost soudních smírů

1. Soudní smír, který je vykonatelný v členském státě původu, se prohlásí za vykonatelný v jiném členském státě na návrh kterékoli dotčené osoby v souladu s postupem stanoveným v článcích 44 až 57.

2. Pro účely čl. 45 odst. 3 písm. b) vydá soud, který smír schválil nebo před nímž byl smír uzavřen, na návrh kterékoli dotčené osoby potvrzení za použití formuláře stanoveného poradním postupem podle čl. 67 odst. 2.

3. Soud, ke kterému je podán opravný prostředek podle článku 49 nebo 50, zamítne nebo zruší prohlášení vykonatelnosti jen tehdy, pokud by výkon soudního smíru byl zjevně v rozporu s veřejným pořádkem (*ordre public*) členského státu výkonu.

KAPITOLA VI

OBECNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 61

Legalizace nebo obdobné formální požadavky

U dokumentů vydaných v členských státech v rámci tohoto nařízení se nevyžaduje legalizace či obdobný formální požadavek.

▼B

Článek 62

Vztah ke stávajícím mezinárodním úmluvám

1. Tímto nařízením není dotčeno uplatňování dvoustranných či vícestranných úmluv, jejichž smluvními stranami jsou v okamžiku přijetí tohoto nařízení nebo rozhodnutí podle čl. 331 odst. 1 druhého nebo třetího pododstavce Smlouvy o fungování EU jeden nebo více členských států a které se týkají otázek upravených tímto nařízením, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států podle článku 351 Smlouvy o fungování EU.

2. Bez ohledu na odstavec 1 má toto nařízení ve vzájemných vztazích členských států přednost před úmluvami uzavřenými mezi nimi, a to v rozsahu, ve kterém se tyto úmluvy týkají otázek upravených tímto nařízením.

Článek 63

Zveřejňované informace

Členské státy za účelem zpřístupnění informací veřejnosti poskytují Komisi v rámci Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci krátké shrnutí svých vnitrostátních právních předpisů a postupů vztahujících se k majetkovým důsledkům registrovaného partnerství, včetně informací o druhu orgánu příslušného v těchto věcech a informací o účincích vůči třetím osobám uvedeným v článku 28.

Členské státy tyto informace průběžně aktualizují.

Článek 64

Informace o kontaktních údajích a postupech

1. Do 29. dubna 2018 sdělí členské státy Komisi:

a) soudy nebo orgány příslušné pro rozhodování o návrzích na prohlášení vykonatelnosti podle čl. 44 odst. 1 a o opravných prostředcích proti rozhodnutím o těchto návrzích podle čl. 49 odst. 2;

b) postupy pro napadení rozhodnutí o opravném prostředku uvedené v článku 50.

Členské státy sdělí Komisi veškeré následné změny těchto informací.

2. Informace sdělené v souladu s odstavcem 1 zveřejní Komise v *Úředním věstníku Evropské unie*, s výjimkou adres a dalších kontaktních údajů soudů a orgánů uvedených v odst. 1 písm. a).

3. Všechny informace sdělené v souladu s odstavcem 1 Komise zpřístupní veřejnosti za použití jakéhokoliv vhodného prostředku, zejména prostřednictvím Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci.

▼B

Článek 65

Stanovení a následné změny seznamu obsahujícího informace uvedené v čl. 3 odst. 2

1. Komise na základě informací členských států stanoví seznam ostatních orgánů a právních odborníků podle čl. 3 odst. 2.

2. Členské státy oznámí Komisi všechny následné změny informací uvedených na tomto seznamu. Komise seznam odpovídajícím způsobem změní.

3. Komise zveřejní seznam a všechny následné změny v *Úředním věstníku Evropské unie*.

4. Všechny informace oznámené v souladu s odstavci 1 a 2 Komise zpřístupní veřejnosti za použití jakéhokoliv dalšího vhodného prostředku, zejména prostřednictvím Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci.

Článek 66

Stanovení a následné změny potvrzení a formulářů uvedených v čl. 45 odst. 3 písm. b) a v článcích 58, 59 a 60

Komise přijme prováděcí akty, jimiž budou stanoveny a následně pozměňovány potvrzení a formuláře uvedené v čl. 45 odst. 3 písm. b) a v článcích 58, 59 a 60. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 67 odst. 2.

Článek 67

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 68

Ustanovení o přezkumu

1. Do 29. ledna 2027 a následně každých pět let předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o uplatňování tohoto nařízení. V případě potřeby se ke zprávě přiloží návrhy na jeho změny.

2. Do 29. ledna 2024 předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o uplatňování článků 9 a 38 tohoto nařízení. Tato zpráva posoudí především rozsah, v němž tyto články zajistily přístup ke spravedlnosti.

▼B

3. Členské státy sdělí za účelem zpráv uvedených v odstavcích 1 a 2 Komisi příslušné údaje týkající se uplatňování tohoto nařízení svými soudy.

Článek 69

Přechodná ustanovení

1. Toto nařízení se vztahuje pouze na soudní řízení zahájená, na veřejné listiny formálně vypracované nebo registrované a na soudní smíry schválené či uzavřené k 29. lednu 2019 či později, s výhradou odstavců 2 a 3.

▼C1

2. Pokud bylo řízení zahájeno v členském státě původu před 29. lednem 2019, jsou rozhodnutí vydaná k tomuto dni či později uznávána a vykonávána podle kapitoly IV, pokud jsou pravidla použitá pro určení příslušnosti v souladu s pravidly uvedenými v kapitole II.

3. Kapitola III se vztahuje pouze na partnery, kteří registrovali své partnerství nebo kteří určili právo rozhodné pro majetkové důsledky svého registrovaného partnerství k 29. lednu 2019 či později.

▼B

Článek 70

Vstup v platnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Toto nařízení se použije v členských státech, které se účastní posílené spolupráce v oblasti příslušnosti, rozhodného práva a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech majetkových poměrů mezinárodních párů, zahrnujících jak majetkové poměry v manželství, tak majetkové důsledky registrovaného partnerství, na základě rozhodnutí (EU) 2016/954.

Použije se ode dne 29. ledna 2019, s výjimkou článků 63 a 64, jež se použijí ode dne 29. dubna 2018, a článků 65, 66 a 67, jež se použijí ode dne 29. července 2016. Pro ty členské státy, které se účastní posílené spolupráce na základě rozhodnutí přijatého v souladu s čl. 331 odst. 1 druhým nebo třetím pododstavcem Smlouvy o fungování EU, se toto nařízení použije ode dne uvedeného v daném rozhodnutí.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v zúčastněných členských státech v souladu se Smlouvami.